

Katolsk Kristus i kobber og emalje

Denne lille figur, der er ca. 10,5 cm. høj er købt på klosteret Montserrat uden for Barcelona i Spanien.

Den velsignende Kristus med kalk og brød – nadveren. Iført kappe af rød emalje, blodets og kærlighedens farve, og en korsglorie af blå emalje, himmelens farve, altså: *Den korsfæstede og opstandne frelser, vor Herre Jesus Kristus, som nu har givet os sit hellige legeme og blod...* som det hedder i vores nadverritual.

At den katolske kirke så kun uddeler brødet, er en anden sag.

Men figuren peger også på et par andre forhold:

1. *Kobber*: Når kobberet optræder, er det altid et udtryk for *frelse, befrielse, helbredelse*. Tænk bare på de to kobbersøjler Boas og Jakin ved indgangen til Jerusalems tempel, Kobberhavet i Templet, Kobberslangen i ørkenen osv.

2. *Velsignelsesgestus*: De tre strakte fingre. I *den katolske kirke* anvendes ofte tre strakte fingre, lange-, pege- og tommelfinger, som tegn på treenigheden. I *den ortodokse kirke* er det to fingre, idet lille- og ringfinger bøjes mod tommelfingeren. Her peger gestus hen på Kristi dobbelte natur: Sand Gud og sandt menneske, som det blev fastslået ved kirkemødet i Chalcedon i 451. Der har i kirkehistorien pågået stærke diskussioner om, hvilken der var den mest rigtige. I dag er skellet dog knapt så skarp, og man kan også møde katolske ikoner med to velsignende fingre. På samme måde er *korstegningen* også forskellig i de to kirkeretninger. Når man slår korsets tegn i den katolske kirke, er det med den lodrette bevægelse først og derefter fra venstre mod højre. I den ortodokse kirke er det ligeledes den lodrette bevægelse først, men så er det fra højre mod venstre.

Klosteret Montserrat på bjergskrånningen – og messe i den store klosterkirke

Thorkild Sørensen, *thas.dk*
December 2016

